מסורת השס

אבל רבתי • מסכת שמחות: **גוייסו** • כל גופו **ולישלח לאחרי** לאבר **שלו**: **פריפס פרפס** • שמגלח האבל לאחר כשבת ואינו מתעטף,ומזרק קרע לאחוריו,ותקיפה המטה בשבת: **נפילת הסנדל** • ללמוד כולי עלמא סימני מסאניית בשבת ולא מוכח לאבל הוא: **לא כולי עלמא מגלי ריישייהו** • בשבת **ולא** **שמתעטף לא תיקשי לאבל**: **בשמש מיפוס** • בשעת התחלת הערב **בשעת מיכה**: **וכל שעיפה שלינה בעיפה ישמעאלים** • הלכך כיון דכל ימי שבוע שהוא לאבל מתעטף כישמעאל אם ליט טוללה בשבת נראה כטהור לביולות,דכ"ע לא נהיגי בעיפה זו **אלא לאבלים בלבד**: **מפני ר"נ** • **עטיפת ישמעאלים**: **גוזי דיקנא** • גוממות שבלחי למטה מפיו: **לא שנו** • פריעת הראש בשבת לגריך לגנות תומטו ופשמו וזקנו שהיה מכוסה בימי אבלו להודיע כי לין לאבילות **בשבת**: **אלא שלין מעטפין כרגלין אבל יש מעטפין כרגלין מעטפין מוכיחים עליו**• לאיש לאבל לאבל לגנות **לאשה** ואם לריך ואם לא להתעטף **בניעלת** לפי **שישמעאלים** אין **כך** לגוף: **דמסתפינא מינה** • **בקושיות**: **מחליף ופורט** • **שיט שמש חימום**: **ככוד פניו** • שהוא **לכבוד** עלמו **לין קורע אלא בשעת חימום**: **ממלן שמיפ** • לרב **מוסיפין** על לאחר לין מתחיל לגנות מיכה לפי **דרב** מוסיף: **מונקלי** • שייפיכ"ם **חלוק** שקורטו: **כתוך ביתו** • שבגינעת **מותר** לנהוג **לבילות בשבת**: **דפרים מודיעים מריעים**• בשבת **משום** שמיפה **דנהיג לבילות**: **כל ל' יום יונפ בשיק**• בן ל' יום **מוליכו בחיק לביה הקברות** ולא כתרון: **אבל לא בשיט שמר** • שלין **מפיחדין** עם **המת**:

לתוספות

בעא מיניה ר' יוחנן משמואל • מיהו ר' יוחנן לא קיבל מלמואל לתיהו שבילות דברים שבגינעת טהור כדפריש"י לעיל: ש"מ

הא לאחר שלח פרט כו' • תע"ג דפשמי' דקרע הא לאחר פורש ופורס ואם הס יעמו יפותו נראה דאסתכתא בעלמא הוא דהא לא מייתי להו סוף פרק הגשרפין (סנהדרין דף פ:) גבי לאו שבאיסור: **ושמואל** לטעמיה • פי' בפוסף, דרב דרב שבר דעטיפת הראש שלינה כטעיפת ישמעאלים הוא עטיפה ומסתמא רב ושמואל הלכה כרב יש מפרקין דרסיגים ידיס דקאמר הכא דשום הייט כמ"ד פרק במה מדליקין (שבת דף כה:) דבלה מבילות הוא דשום שבת אבל לר"ט כר יוחק דאמר התם ואני אומר מלה בשבת נמי הוי מלה ושום לריך למימר הכי שלין מכוסה פירושו הכא דמשום מבילות שיט מוכה להראות מבילות בשבת:

לא שנו שלין לו מעטים כרגלין • תימה דכי סיכי דמעטין מוכיחין עליו שלמי לין לאמרי' לאבל מוכה כי סס שהוא ושמא מעטים יש מוכיחה יותר: **ובל** קרע שלין בשבת חימום ליט קרע• נראה דהא דאמר לעיל(דף כ:) מי שנזדמן לו שלון בשבת ז' תע"פ שלין שבת חימום שמא דוקא כגון שקרע עליו ת"ש כגון שלין לו בשבת קרע עליו ת"ש כגון שלין לו חלוק בשבת לקרוע בשבת בשביל שיקרע כבר והכא מיירי בשבת חימום ולי נראה דבבל שבת שיוכל להסתפק על מנו לפי' לזמן מרובה אחר מיקמו קרוי שפיר בשבת חימום כמו שאמרו בדבכן משום דמדכרי שמעמייהו הוא הדין נמי בבל שבת שיוכל להסתפק עליו והא דפריך בסמוך ולא מבעי לי' הכי משום דבלתו שבת [חובה] להודיע שאינו נוהג אבל בשבת• **כי** תניא היא בבבור שבת ויום• ומכאן לקשה לי על מה שפי' למעלה (דף כ:) דנרסי' רבי תנגיא מי שלין לו שלת חלוק אחד דמיירי בבה"ג דמחליף וקורע לבה גבי לבו ולמו אחר בבה שלת מחליף וקורע לבה גבי לבו שבת ולעיל (שם) אמרי' על לבו שבת ולמו קורע לעולם ול"ש:

הבי ת"ר יוחנן דברים שבגינעת טוב• פסק בהלבות גדולות בר' יוחנן לאפוקי מרב ושמואל דאמרי לעיל דשום דבלות ובריס שבגינעת הוא ובפ"ק דבתובות (דף ד:) נמי קאמר עלה מבייט לי לר' יוחנן דאמר סברי כוותיה ותע"ג דקיימת לן (לעיל דף יח: בר:) הלבה בדברי האיקל ס"מ במחלוקת של תגיות אבל במילתא דאמרי לה אחר מרי לה ממרן מספקא לי בי היכי דברי בתוך בשבת• וב"ש ת"ש וה"ה ר"ש ויוב"ל ר"ג אומר: **עיברת** **וחבמים** אומרים לה בדברי זהבו• ולה שייך למימר הייט תגת קמח דשמא בולהו אחו לפרש מילתא דתבת קמח בי היכי ילפה בה בשבת ויום טוב